Triumful lui **Rivera**, pe aeroportul Linate din Milano

ITALIA

DUBLUL CUȘMAR AL LUI RIVERA...

- **LA GLASGOW — CEL MAI GREU MECI AL VIEȚII MELE**
- **FOTBALUL LATIN ÎNCEPE SĂ PIARDĂ TEREN**

După mai multe întîlniri, produse la București *sau* Roma, Sofia *sau* Milano, *s-au statornicit, spre bucuria mea, relații de amiciție cu* Gianni Rivera, *acest băiat delicat, politicos, timid și emotiv ca o fată mare în afara dreptunghiului de joc. Se întîmplă să-mi scrie, mai ales după cîte un meci interesant al său, ca să nu mai spun că fiecare început de an sosește odată cu felicitările căpitanului echipei naționale a* Italiei. *La o săptămînă după partida de la* Glasgow, *un plic cu antetul lui* A.C. Milan *a poposit în cutia de scrisori.* Rivera *— plăcută surpriză — îmi destăinuia cîte ceva din peripețiile jocului cu* Celtic *— indiscutabil cea mai mare surpriză a anului.*

„E greu de crezut cît de abătut eram, la intrarea pe stadion, scrie Rivera. *Sigur, căutam să-mi ascund tristețea. La atmosfera de tensiune din echipa noastră mai trebuia un chip deprimat și... totul ar fi fost în ordine. Dar supărarea mea profundă n-o provoca doar miza meciului. Nici vorbă, mă upăsa și ea. Mîhnirea mi-o dădea absența a doi dintre băieții cu care mai jucasem un meci mare în* Anglia : *finala „Cupei campionilor europeni", pe* Wembley, *contra lui* Benfica. Nici Mora *— acum doar rezervă — nici* Tropattoni, *rămași la* Milano, *bolnav, nu intrau acum cu mine pe* Celtic Park. *Această supraviețuire solitară îmi dădea un sentiment de spaimă, dacă un căpitan de echipă are dreptul să rostească asemenea cuvinte ; dar o face numai și numai din sinceritate.*

Eu, care altă dată suportam ușor operațiile preliminare — pornind de la schimbul de fanioane cu căpitanul advers și terminînd cu alegerea terenului — acum am crezut că voi înnebuni pînă se termină. Simțeam că singura mea salvare va fi începerea meciului. Să pot odată să alerg, să lovesc balonul, să primim chiar un gol, în fine să se întîmple ceva ! Prea ne apăsase, zile, nopți în șir meciul ăsta !

În fine, a început... Acum, cînd s-a terminat, și s-a terminat așa de bine, pot să spun că a reprezentat cel mai greu meci din viața mea. Finala cu Benfica ? *Incomparabil mai ușoară. Pentru că scoțienii știau, chiar dacă nu au o zi excepțională, nu te lasă pînă nu te storc. Se spune că noi am reușit să trecem un strălucitor examen tactic, prin jocul de combinație de o precizie ireproșabilă. Dar cită concentrare ne-au pretins aceste pase ! Ca să nu greșim, mereu urmăriți de marcajul insistent și agitat al lui* Glasgow, *a trebuit să cheltuim energie nervoasă cît pentru trei meciuri ! Am alergat, am căzut, am fost faultat — sigur că n-am scăpat de toate onorurile unui meci cu mare miză, — în deplasare. Eram tare obosit, se înțelege. Dar parcă mai mult de cît durerea mușchilor m-a făcut să sufăr epuizarea nervoasă de care n-am scăpat toată noaptea. Insomnia m-a urmărit mai crîncen după meci decît înainte. Și toată lumea era în aceeași stare. Cînd s-au ivit zorile, abia atunci, adormiserăm toți bușteau. Dar nici două ore de somn bun n-am apucat ! Telefoanele au sunat insistent în toate camerele. Avionul pleca la ora 8.30 din* Glasgow *și la 7,30 trebuia să fim în autocar, gata de pornire, spre aeroport.*

Acum, cînd știu destul de multe despre fotbalul european, cînd n-a rămas echipă mai cunoscută cu care să nu fi jucat ; cînd am străbătut și cîteva competiții continentale, pot să-mi fac o idee despre situația fotbalului continental. Cred că epoca fotbalului latin începe să se stingă în Europa. Monopolul cupelor europene, întrerupt, pare că nu va mai fi reînnodat. Milan va fi singură, în semifinale, în grupul de echipe ale fotbalului solid, conștiincios, simplu și atletic reprezentat de Ajax, Spartak Trnava *și* Manchester United. *Dar și noi ne angajăm spre un joc mai speculativ, mai economic, mai puțin dispus să lase loc spectaculoului în dauna unei cît mai depline eficacități. Cred că* A.C. Milan, *ediția 1968/69 a „Cupei campionilor europeni" e o echipă în care doar temperamentul a rămas latin, căci celelalte arme tind să se schimbe structural", termină* Rivera *destăinuirile sale.*

— ef. i. —

URSS

G. KACIALIN: „PRODUCȚIA 1969" ESTE EXCELENTĂ

Ziariștii sud-americani au folosit prilejul turneului reprezentativei sovietice pentru a sta de vorbă cu G. Kacialin, antrenorul unei echipe considerate drept o forță în Europa și candidată foarte serioasă la bătălia din 1970 în Mexic. Cu el a stat de vorbă și corespondentul revistei pariziene „FRANCE FOOTBALL", Alain Fontan, căruia antrenorul sovietic i-a împărtășit cîteva interesante opinii, în legătură cu activitatea reprezentativei Uniunii Sovietice.

ORA LANSĂRII UNEI NOI PROMOȚII

„Fotbalul, ca și viața, este în continuă primenire" — a spus **Kacialin**, **ștergîndu-și fruntea de sudoare, în timp ce jucătorii săi luau răcoritoare în fața hotelului Plazza-Copacabana.**

„Anul trecut — a **continuat** el — selecționata noastră avea o vîrstă medie de 28 de ani, astfel că viitorul nu-i era scutit de critici. Am fi ajuns în Mexic cu o echipă de 30 de ani și șansele sale ar fi fost nule. Această formație de veterani atinsese plafonul maxim și logic nu i se putea cere mai mult. Evident, procesul de întinerire poate fi considerat ca lent, dar aici este vorba și de dorința noastră de a nu forța lucrurile. O echipă nu poate fi înnoită în doi timpi și trei mișcări. Totuși, producția 1969 este excelentă și sînt sigur că jucătorii noștri vor face onoare prestigiului fotbalului sovietic. A sosit ora lansării lor pe arena internațională. Această formație de speranțe (încadrate de experimentați ca **Șesternev** în apărare și **Metreveli** în atac) va avea o vîrstă medie de 25 de ani în **Mexic**, exact cît avea echipa Angliei cînd a cucerit campionatul mondial.

ALTITUDINEA, OMOGENIZAREA..

Întrebat care este scopul turneului în America de Sud, Kacialin a spus :

„Sînt mai multe scopuri. Mai întîi să studiem mai atent problemele de adaptare la altitudine. Am jucat la **Bogota** și **Columbia** și trebuie să spun că deși a învins (cu 3—1), echipa a suferit totuși. Lipsă de aer, senzație de înăbușire. A fost greu. Totuși, jucătorii noștri au făcut lucruri peste putință, pentru că în repriza

G. Kacialin într-o poziție mai puțin cunoscută : cîntînd la balalaică.

a doua, tocmai cînd altitudinea parcă le tăiase picioarele și localnicii își impuneau o dominare masivă, pe scurt în momentul crucial al partidei, ei au știut să-și păstreze calmul și să profite de un contraatac ca să-și mărească avantajul. Este un fapt foarte important. În acel moment columbienii — la rîndul lor — au fost cei cărora li s-au tăiat picioarele.

Cu toate acestea, echipa noastră nu are încă coeziune și noi sîntem aici ca s-o dobîndim. Această lipsă de automatism ne-a împiedicat, de altfel, să cîștigăm la Lima asupra echipei **Sporting Cristal.** Cu toată dominarea noastră, atacul nu și-a putut crea situații decisive. E drept însă, că și formația lui **Didi** ne-a făcut o excelentă impresie prin buna sa organizare în joc".

LOCUL 4 ÎN EUROPA

O ultimă întrebare s-a referit la o ierarhizare în fotbalul european. Răspunsul a venit prompt :

„La ora actuală noi ne situăm pe locul patru. Pe primul eu văd pe italieni, foarte puternici în prezent, apoi pe jucătorii din **R. F. a Germaniei,** ca pregătire științifică înaintea **Angliei.**

Pentru moment însă, ne preocupă desăvîrșirea pregătirilor pentru dificilele preliminarii cu **Turcia** și **Irlanda de Nord.** Aceasta din urmă, mai ales, este redutabilă, dar, credeți-mă, vom fi gata pregătiți s-o înfruntăm".

ARGENTINA

MASCHIO : „EUROPENIZAREA" ECHIPEI ARGENTINEI ȘI CANTONAMENTELE EI DE 48 ORE

Pentru Maschio, *proaspătul director tehnic al reprezentativei Argentinei, începe o muncă aspră. Revenirea fotbalului argentinian, recunoscut prin tehnicitatea sa superioară, pe locurile fruntașe din ierarhia mondială pretinde eforturi serioase. Și* Maschio *a pornit la treabă cu entuziasmul care-l caracteriza ca jucător. Experimentarea antrenamentelor la altitudinea de 3700 m și constatările medicului lotului,* Pitaluga, *în legătură cu reacțiile asupra organismului jucătorilor, i-au folosit lui Maschio în ce privește planificarea și direcția antrenamentelor viitoare.*

În mai și iunie, el va supune lotul la mai multe partide de pregătire în cursul cărora va căuta să imprime jocului o schimbare structurală. Maschio, *care cunoaște foarte bine fotbalul european (a jucat la Inter Milano și Racing Club Paris), vrea să adapteze tehnica superioară a jucătorilor săi la dinamica și spiritul de luptă al europenilor. În acest scop, el a renunțat la „artiștii balonului" pentru a-și întări lotul cu elemente, tehnice și ele, dar și cu multă putere de luptă, ca* Pachame, Cocco *sau* Wehbe. *Pe de altă parte,* Maschio *s-a declarat împotriva cantonamentelor lungi dinaintea jocurilor importante, ca fiind vătămătoare jucătorilor și echipei. Înaintea partidelor din preliminariile C.M., cu Bolivia și Peru, ei își va cantona lotul doar timp de 48 de ore.*

Maschio se desparte de fotbal ca jucător. Este momentul în care el (în stînga) primește din partea președintelui clubului Racing Buenos Aires, medalia amigială. De-acum, Maschio va însoți fotbalul ca antrenor

URUGUAY

UN NOU DIRECTOR TEHNIC

În țările Americii de Sud continuă „valsul" antrenorilor reprezentativelor. După Humberto Maschio (Argentina), José Saldanha (Brazilia) ș.a., trecuți de curînd la cîrma echipelor lor naționale, iată că un nou nume, cel puțin la fel de celebru, vine să se adauge acestora. Este vorba de **Juan Eduardo Hohberg** care recent a preluat conducerea tehnică a reprezentativei Uruguayului. Curios este faptul că **Hohberg** este de naționalitate argentiniană, dar, fotbalistic vorbind, el aparține sută la sută Uruguayului unde și-a desfășurat întreaga carieră și ale cărui culori naționale le-a apărat de nenumărate ori inclusiv la edițiile trecute ale campionatului mondial. Numirea în această funcție l-a găsit pe **Hohberg** în turneu în Chile cu echipa de club pe care a antrenat-o pînă acum, Rampla Juniors. La aflarea acestei plăcute vești, el a declarat : „Trebuie ca toți să depunem toate eforturile de care sîntem capabili pentru ca Uruguayul să poată depăși faza eliminatorie a campionatului mondial și a fi prezent în Mexico. Deocamdată trebuie să lucrăm cu materialul uman existent ; după aceea vom lucra în perspectivă. Echipa națională merită sprijinul tuturor".

În aceste zile, curiozitatea sportivilor celești este dintre cele mai mari, **Hohberg** urmînd să prezinte comitetului federal lista jucătorilor selecționați. Se pare că surprize în alegerea jucătorilor nu vor fi prea multe, în starea actuală a lucrurilor **Hohberg** neavînd însă altă soluție decît să confirme vechile nume, consacrații. El va avea însă și privilegiul de a beneficia și de aportul cunoscutilor Luis Cubilla și Roberto Matosas. Oricum, pe **Hohberg** îl așteaptă o muncă dificilă și plină de răspundere. Un prim și serios examen îl va da, cum am spus, chiar în cursul acestui an, odată cu meciurile pentru calificarea în turneul final al C.M. din Mexic de unde sportivii Uruguayului nici nu se gîndesc să lipsească. Și nu numai atît... **(L. T.)**

DE ICI, DE COLO

NUMAI 40696 „DA"

Consultarea organizată de federația franceză de fotbal asupra oportunității creării unui puternic club la Paris s-a încheiat mai puțin bine decît se așteptau. 40696 de buletine au avut ca răspuns „DA", dar se sconta pe cel puțin 100000 de răspunsuri, ceea ce ar fi însemnat că viitorul club ar fi avut asigurată la viitoarele meciuri o asistență cifrată la circa 100000 de spectatori.

Dar din cele 40696 de buletine, numai 10000 veneau din Paris, celelalte din împrejurimi (20000), din provincie (10000) sau din străinătate (aproximativ 1000). Ceea ce, în loc să rezolve problema, mai mult o complică...

TRIUMVIRATUL SPANIOL

După demisia selecționerului **Toba**, antrenorii **Munoz (Real Madrid), Molowny (Las Palmas)** și **Artigas (Barcelona)** au constituit un triumvirat care se va ocupa de aci înainte de selecția și pregătirea echipei naționale a Spaniei.

PENTRU A DOUA OARĂ ÎNVINSĂ

„Arsenal făcut K. O. de Swindon, din divizia a treia, în finala Cupei Ligii Angliei" — aceasta a fost marea noutate care a cutremurat săptămîna trecută fotbalul englez. Mai ales că Arsenal a pierdut pentru a doua oară consecutiv „Cupa Ligii". Anul trecut, în finală, Leeds a cîștigat cu 1—0 în fața „tunarilor"...